

eksempel fra Farum. Jeg synes, der skal et større grundlag til, før man skal til at lave reglerne om det. Jeg synes faktisk nogle gange, når medarbejdere – det er så ikke nødvendigvis i kommunalt regi, men fra staten – rask væk deltager i Radioavisen og fortæller vidt og bredt om, hvad der sker inden for miljøtilsyn og alt muligt andet, at embedsmændene politiserer lidt rigeligt. Men jeg betragter det som acceptabelt inden for ytringsfrihedens grænser.

Så er der det med bedre arbejdsbetingelser for kommunalbestyrelsesmedlemmer. Vi tror ikke på, at det, at man begynder at ansætte en masse sekretærer, får nogen som helst anden betydning, end at der sker det samme som i Folketinget: at det er embedsmænd, der snakker med embedsmænd. Der bliver ikke mere politik ud af det, måske nærmere en fremmedgørelse i forhold til politikere.

Men der er ét punkt dér, og det er retten til at få besvaret spørgsmål inden for en bestemt tidsfrist. Og selv om indenrigsministeren sikkert ikke har haft problemer med det i sit tidligere hverv, er der altså mange steder, hvor det er borgmesteren eller amtsborgmesteren, der afgør, hvornår, hvordan og hvorledes sager skal til behandling, og hvornår sager skal gå til besvarelse. Så dér synes jeg godt man kunne have en regel i styrelsesloven.

Så er der det med åbenheden. Jeg har lyttet til nogle af de radioudsendelser, som indenrigsministeren omtalte, fra byrådsforhandlinger i Århus og har glædet mig over dem. Jeg tror ikke, at hverken radio eller tv er vejen frem på det område. Dér tror jeg det vigtigste redskab, vi har foran os i de kommende år, er IT-udviklingen, at man har muligheden over Internet og på den måde kan sidde stille og roligt og se på tingene fremfor at skulle lytte til en radioudsendelse på en lokalradio eller på lokal-tv.

Endelig det sidste og ottende punkt: Bedre forhold for lokallisterne. Det støtter vi til gengæld fuldt ud.

Frank Aaen (EL):

Der er i de senere år sket en udvikling inden for den kommunale sektor, hvor markedskræfterne har fået større magt, hvor kommunale og offentlige ansvarsområder er blevet udsat for udliciteringer og privatiseringer, hvor magtindflydelse er flyttet fra de folkevalgte og ud på et lidt mindre kontrollerbart niveau, hvor private økonomiske interesser spiller en større rolle, hvor der er sket decentraliseringer, hvor ledelse i de

kommunale og amtslige institutioner i højere grad sker uden den nødvendige indflydelse fra brugere og ansatte, som var det, der kunne sikre demokratiet dér, men hvor det nu er ledelserne, der har fået opgaverne ud.

På alle disse områder er der sket en udhuling af demokratiet, og effektivitetshensyn har været med til at mindske det levende demokrati i kommunen.

Mon ikke også der er mange, der kan se, at det politiske liv lokalt er ved at sande til i kedsomhed, bureaukrati, lukkethed, hvor almindelige mennesker har svært ved at se, hvordan de kan påvirke initiativer og beslutninger, hvor der holdes gabende kedsommelige møder, og hvor det folkelige engagement i kommunens styre har svære vilkår.

Sådan er der i hvert fald nogle der tydeligt kan se udviklingen, og det er jo helt tydeligt – og det skal være en kort bemærkning til indenrigsministeren og Venstre og De Konservative – at der er stor forskel på synet på, hvor vitalt det kommunale demokrati er set fra borgmesterstolen, set fra flertalsbænkene, og så hvordan et mindretal ser på det, og hvordan borgerne må se på udviklingen.

Vi mener, at den kommunale styrelseslov kunne være en bedre hjælp, give flere håndfaste, demokratiske spilleregler i kommunerne, således at det politiske flertal dér, hvor man ønsker at forvalte det dårligt, ikke kan forvalte det dårligt, hvor man ikke skal have så let spil med at udvikle et magtmonopol, der ikke behøver at lytte til oppositionen, der ikke behøver at lytte til den lokale politiske debat.

Der er selvfølgelig steder, hvor det fungerer godt, men der er også steder, hvor det halter gevaldigt. Man kan jo se, at en stor del af de forslag, vi har, er forslag, der nogle steder praktiseres, og derfor ville vi bare gerne, at i stedet for at det var frit valg og man ønskede at praktisere det levende demokrati, at man så i højere grad blev forpligtet til at praktisere bedst muligt.

Vi har fremsat et beslutningsforslag, jeg skal ikke gennemgå det i detaljer, men det er klart, at vi ønsker offentlighed i forvaltningen for at modvirke, at beslutninger gemmes væk i selvskeber.

Vi vil have ændret formålsparagraffen. Vi er da godt klar over, at en formålsparagraf ikke i sig selv behøver at ændre realiteterne, men alligevel kunne en ændret formålsparagraf give anledning til diskussioner ved privatiseringer: